

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.408/2016/4.

A tanács tagjai: Dr. Zánthy János
a tanács elnöke
Dr. Farkas Katalin
előadó bíró
Dr. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

Az alperes: ONYF Nyugdíjfolyósító Igazgatósága

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

12.M.269/2016/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.M.269/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság Fegyveres Nyugellátási Osztálya a 2012. december 19. napján kelt ... számú határozatával a felperes részére havi 326.450 forint rögzített nyugdíjat állapított meg annak folyósítása nélkül figyelemmel arra, hogy a felperes 1974. január 1-től 2011. december 31-ig 38 teljes év szolgálati idővel rendelkezett.
- [2] Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Nyugdíjfolyósító Igazgatósága a 2015. szeptember 21. napján kelt ... számú határozatával a felperes szolgálati nyugdíj rögzítő határozat módosítása iránti kérelmét - amelyben a részére kifizetett szolgálati időt elismerő támogatás nyugdíj alapba történő beszámítását kérte - elutasította.
- [3] A másodfokon eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központ a 2015. november 3. napján kelt ... számú határozatával az

elsőfokú határozatot helybenhagyta. A társadalombiztosítási szervek határozataikat a 2011. évben hatályos, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 181. § (1), (3) bekezdése, 183. § (1), (2) és (4) bekezdése, 99. § (1)-(3) bekezdése, valamint a hivatásos állomány tagjainak szolgálati időt elismerő támogatásáról szóló 17/2009. (VI.4.) IRM rendelet (továbbiakban: Rendelet) rendelkezéseire és a Kúria Mfv.II.10.071/2015. számú döntésében foglaltakra alapították azzal, hogy a beszámítani kért és a Rendelet alapján kifizetett támogatás a Hszt. fogalomrendszerében élesen elválik a nyugdíjalapot növelő illetmény, illetmény-kiegészítés, illetménypótlék, juttatás vagy jutalom fogalmától és a járuléklevonás ellenére sem minősül (illetménynek) jövedelemnek.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes kereseti kérelmében kérte elsődlegesen a társadalombiztosítási határozatok megváltoztatását és keresetének megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezése mellett a társadalombiztosítási szervek új határozat hozatalára kötelezését. Kereseti kérelmében a felperes hivatkozott a Hszt. 183. § (2) és (4) bekezdése, a Kúria Mfv.III.10.292/2009. és Mfv.III.10.630/2012. számú határozataiban, a Tny. 22. § (1) bekezdése, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Tbj.) 4. § k) pont 1. alpontja, 21. §-a, valamint az Szja törvény és a 24/2009. (O.T.13.) ORFK utasítás rendelkezéseire.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a szolgálati időt elismerő támogatás a Hszt. rendszerén kívül került szabályozásra, sem az illetmény, sem az egyéb juttatások, kedvezmények kategóriájába nem sorolható, ezért a rögzített nyugdíj összegének meghatározásakor sem számítható be. Hivatkozott arra, hogy az Mfv.III.10.456/2014/4. számú kúriai döntés egyedi ügyben hozott határozat, ezért a bíróságot nem köti, ugyanakkor a Kúria Mfv.II.10.071/2015. számú ítélete értelmében az a körülmény, miszerint a folyósított támogatást a bérjegyzéken az illetménnyel együtt számolta el a munkáltató, illetőleg abból adó- és járuléklevonást eszközölt adójogi kérdés, önmagában a támogatás jogcímét nem alakítja át, vagyis az illetmény összegétől független, külön jogszabályban szabályozott juttatás, tehát elismerhető jövedelemnek nem minősíthető.

Az elsőfokú ítélet

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperes keresetének „helyt adott” és az alperes másodfokú határozatát az

elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest „új eljárás és új határozat meghozatalára utasította”.

- [7] A bíróság ítéletében idézte a Kúria Mfv.III.10.456/2014/4. számú végzésében rögzített megállapításait, a Hszt. 181. § (3) bekezdése, 183. § (1), (3)-(4) bekezdései, 184. §-a a Tny. 22. § (1) bekezdés c) pontja, a Tbj. 4. § k) pont 1. alpontja és az Szja. törvény rendelkezéseit.
- [8] A bíróság megállapította, hogy a támogatás kifizetése adóelőleg és járulékok levonásával történt, az járulékalapot képező jövedelemnek minősül, jogi természetét tekintve pedig kvázi illetmény jellegű juttatás, amely ellátást a nyugdíjalapba be kell számítani. Rámutatott a bíróság, hogy az alperes által hivatkozott Mfv.II.10.071/2015/7. számú, más ügyben hozott kúriai határozat nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a támogatás nem tekinthető járulékalapot képező jövedelemnek és azt a nyugdíjösszeg megállapításakor figyelmen kívül kellene hagyni; mindezek miatt az alperes az új eljárás során a ténylegesen nyújtott támogatás beszámítására köteles.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a bíróság új eljárásra utasítását kérte. Az alperes álláspontja szerint a bíróság a megállapított tényállásból okszerűtlen következtetést vont le és döntése a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (továbbiakban: Khtv.) 19. §-a, Hszt. 181. § (3) bekezdése és a 183. § (1)-(2) és (4) bekezdése rendelkezéseibe ütközik.
- [10] Az alperes érvelése szerint a nyugdíjrögzítés során a szolgálati nyugdíj összegét a Hszt. 2011. december 31-én hatályos rendelkezései alapján kellett megállapítani (Khtv. 19. §). Az alperes nem vitatta, hogy a Hszt. 181. § (3) bekezdése alkalmazandó, azonban kifogásolta, hogy a bíróság a rendelkezés 2. mondatára nem volt tekintettel döntése meghozatalakor. A bíróság tévedett, amikor csupán a Tny. rendelkezéseire hivatkozva tartotta beszámíthatónak a szolgálati idő támogatás összegét, ezzel figyelmen kívül hagyva a Hszt. 181. § (3) bekezdése 2. mondatát.
- [11] Hivatkozott az alperes arra is, hogy a Tbj. 4. § k) pont 1. alpontja a járulékalapot képező jövedelem meghatározásához nem az adóalapot, hanem az adóelőleg-alapot képező jövedelmek figyelembevételét írja elő. A két kategória nem fedi egymást (Szja. 47. § (1) bekezdés).
- [12] Az alperes kifogásolta, hogy a bíróság keverte a szolgálati nyugdíj (Hszt. által szabályozott), illetve a Khtv. által szabályozott szolgálati nyugdíjrögzítés iránti eljárást. Sérelmezte alperes, hogy a bíróság az Mfv.III.10.456/2014. számú kúriai döntésre alapította határozatát az Mfv.II.10.071/2015/7. számú döntését

figyelman kívül hagyva.

- [13] Hivatkozott alperes a Kúria Mfv.II.10.071/2015. számú határozatára, kiemelve a 22. és 23. bekezdésekben foglalt megállapításokat, mely szerint a szolgálati időre járó támogatás nem minősül illetménynek és nem tartozik a Hszt. szerinti illetmény fogalmába. Az a körülmény, hogy a folyósított támogatást a bérjegyzéken az illetménnyel együtt számolta el a munkáltató, illetőleg abból adó- és járuléklevonást eszközölt, adójogi kérdés, önmagában a támogatás jogcímét nem alakítja át, a támogatás az illetmény kategóriájába nem tartozik.
- [14] Az alperes hivatkozott a jogalkotói szándékra, mely álláspontja szerint nem terjedt ki a szolgálati időt elismerő támogatás összegének a (rögzített) nyugdíjba való beszámítására. Ezt támasztja alá az is, hogy a támogatás külön jogszabályba került bevezetésre, kérelemhez kötött juttatás, mely szerződésszegés esetén visszafizetendő. Ezen ismérvek a társadalombiztosítási jogviszonyokra nem jellemzőek.
- [15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. A felperes előadta, hogy a hűségpénz bevezetésére azért került sor, mert 2010. évben megemelkedett a korhatár előtt nyugállományba vonulók száma a rendőrségnél és ilyen módon kívánták ezen személyeket állományban tartani. A havi 50.000 forint illetmény-kiegészítés az ellentételezése volt annak, ha valaki korhatár elérése előtt nyugdíjba kíván vonulni, ne járjon jobban, mint aki tovább dolgozik. Az illetmény jellegére utal az is, hogy csak akkor járt, ha az érintett ténylegesen munkát végzett (Rendelet 4. §). Hivatkozott a felperes a Kúria Mfv.III.10.456/2014/4. számú végzésére.
- [16] A felperes kifogásolta, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során nem állította - csak a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra -, hogy az ORFK utasítás, amely alapján a járulék levonás történt, nem lehet jogot alapítani. E körben előadta a felperes, hogy az ORFK utasítás egy technikai norma, ami az alárendelt szervek konkrét feladatait szabályozza az egységes végrehajtás érdekében. Új levonási jogcímet nem keletkeztet, azt a célt szolgálta, hogy a hatályos adó- és társadalombiztosítási előírásoknak egységesen feleljenek meg a kifizetőhelyek. Semmilyen jogszabályi rendelkezés nem adott felhatalmazást arra, hogy az illetmény-kiegészítés járulékmentesen kerüljön kifizetésre.
- [17] A felperes álláspontja szerint az alperes által hivatkozott Mfv.II.10.071/2015/7. számú kúriai döntés jelen eljárásban nem alkalmazható.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbiak szerint.
- [19] A Kúria több határozatában (Mfv.III.10.494/2016/5., Mfv.III.10.409/2016/4., Mfv.III.10.296/2016/3.) kifejtette: „A Khtv. 19. §-a a rendelkezés hatálya alá tartozó személyek részére a

Hszt. 2011. december 31-én hatályos szabályai alkalmazásával szolgálati nyugdíj folyósítás nélküli megállapítását írja elő. A 2011. december 31-én hatályos Hszt. a hivatásos állomány tagját megillető nyugellátásokról a 181. § (1)-(3) bekezdésében rendelkezett, a szolgálati nyugdíjra való jogosultság részletszabályait a 182. §-184. §-ai tartalmazták.

[20] A Hszt. 181. § (1) bekezdése a szolgálati nyugdíj és a hivatásos állomány tagját megillető egyéb nyugellátások esetében a Tbj., Tny., valamint a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény rendelkezéseit a Hszt.-ben meghatározott eltérésekkel rendelte alkalmazni. A 183. § (1) és (2) bekezdése a szolgálati nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 nap alatt a szolgálati viszony keretében elért, a kifizetés időpontjában hatályos jogszabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló illetménynek és illetmény jellegű juttatásoknak az elért jövedelemből levont egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, magán-nyugdíjpénztári tagdíj, valamint munkavállalói járulék összegével, továbbá a fennmaradó összegre képzett személyi jövedelemadó összegével csökkentett összege havi átlaga alapján rendelte megállapítani azzal, hogy az összeg kiszámításánál alkalmazni kell a társadalombiztosítási jogszabályokban az öregségi nyugdíj megállapításánál előírt korlátozásokat. A Hszt. 183. § (4) bekezdése szerint az (1) és (3) bekezdésben említett illetményen és illetmény jellegű juttatáson az alapilletményt, az illetménykiegészítést, az illetménypótlékot, a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatást és a jutalmat kell érteni.

[21] A Hszt. felülvizsgálati kérelemben megjelölt fenti rendelkezései és azoknak a Tny., a Tbj. és az Szjativ. jogerős ítéletben felhívott rendelkezései együttes alkalmazása tárgyában a Kúria korábban, az Mfv.III.10.456/2014/4. és az Mfv.III.10.409/2016/4. számú határozataiban már állást foglalt. E határozatokban a Kúria rámutatott arra, hogy a nyugellátás összege megállapításának alapja - mind a Tny., mind a Hszt. rendelkezései szerint - a bevallott és megfizetett járulék, a járulékfizetési kötelezettség alapvető feltétele pedig a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony és a járulékalapot képező jövedelem megléte, amelyről a Tbj. rendelkezik. A Tbj. 4. § k) pont 1. alpontja szerint járulékalapot képező jövedelemnek az Szjativ. szerint összevont adóalapba tartozó, az önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem, ideértve az Szjativ.-ben szabályozott kis összegű kifizetésekből származó jövedelmet is. Az Szjativ. alapján önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez [16. § 3) bekezdés]; az Szjativ. rendelkezéseiből következően minden, az összevont adóalapba tartozó önálló és nem önálló tevékenységből

származó bevétel, amelyet az adóelőleg számításánál figyelembe kell venni, járulékalapot képező jövedelem. A szolgálati időt elismerő támogatás a nyugdíjjárulék, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék alapot nem képező juttatások között nem szerepel, a hivatásos állományúak a járulékalapot képező jövedelmük [Tbj. 4. § k) pont 1. alpont] után nyugdíjjárulékot, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot - a Tbj. 24. § a)-b) pontban felsorolt juttatások kivételével - fizetnek [Tbj. 19. §, 21. §].

- [22] A Kúria a fenti határozatokban arra a következtetésre jutott, hogy a hivatásos állományúak részére a nyugdíjazás helyett további szolgálat vállalás és teljesítés, azaz munkavégzés ellentételezéseként fizetett, a Hszt. 183. § (1) bekezdésében meghatározott, valamint a (4) bekezdésben felsorolt illetmény elemekkel azonos levonásokkal terhelt juttatást, rendeltetését figyelembe véve, és függetlenül attól, hogy azt a Hszt. külön nem nevesítette, a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkeresetbe be kell számítani.
- [23] A munkaügyi bíróság döntését a fenti határozatban foglaltakkal azonos jogértelmezés eredményeként hozta meg, az alperes olyan további érvet, ami az attól való eltérést indokolná, nem adott elő. A munkaügyi bíróság helyesen foglalt állást arról is, hogy az Mfv.II.10.071/2015/7. számú határozat - a perek eltérő tárgyára tekintettel - nem irányadó. Az utóbbi határozatban a Kúria munkaügyi jogvitában, munkajogi jogintézmény, nevezetesen jogalap nélkül kifizetett illetmény visszakövetelésének határideje, a jelen perben társadalombiztosítási jogi jogintézmény, a szolgálati nyugdíj alapja, összegének meghatározása kérdésében foglalt állást. E határozatok az alkalmazott jogszabályok eltéréseire és más jogszabályokkal való együttes értelmezésére tekintettel sem állnak egymással ellentétben; az, hogy a további szolgálatteljesítésért járó díjazás a visszakövetelés és a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkeresetbe való beszámítás szempontjából más megítélés alá esik, nem jelent ellentmondást.
- [24] A felülvizsgálati kérelemben felhozott további kifogások kapcsán a Kúria rámutat arra is, hogy a munkavégzésért járó díjazások közterheinek meghatározása - az Alaptörvényből [I. cikk (3) bekezdés, 8. cikk (3) bekezdés b) pont, 36. cikk (1)-(2) bekezdés, 40. cikk] következően - az Országgyűlés hatáskörébe tartozik, törvényhozási tárgykörbe tartozó kérdésekről, adó- és járulékfizetési kötelezettség előírásáról a munkáltatók érvényesen, belső szabályzatokban, vagy utasításokban nem rendelkezhetnek. Téves ezért az alperes azon érvelése is, miszerint a felperes a támogatás beszámítására azért nem tarthat igényt, mert az abból való levonások jogszabálynak nem minősülő munkáltatói aktuson (ORFK utasítás) alapultak."
- [25] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [26] A Kúria a felülvizsgálati eljárás költségéről a döntést a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte.
- [27] A Kúria a felülvizsgálati eljárás illeték viseléséről a Tny. 81. §-a alapján határozott.
- [28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. október 24.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő